

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătare pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Sibiu, 1 Februarie, 1884.

Fericirea statului e condiționată dela fericirea și prosperarea popoarelor, din care el este compus. Și fericirea e de tot relativă. Ea atîrnă dela gradul de dezvoltare al omului, și dela condițiunile pre care il garantează basa morală predominantă în stat.

Ignotis nulla cupido — diceau cei vechi. Această străveche dicere se vede că strălucesc înaintea ochilor multora. Numai astfel ne putem explica necurmatele pedeci ce se pun dezvoltării noastre naționale, numai astfel ne putem explica persecuțiile sistematice și bine chipsuite, de cari ne împedecăm și de tot pasul. Poporul prost e bun, îndelung răbdător, sute de ani a răbdat sclavia feudalismului, fără a căvta, fără a se revolta contra tiranelor asupra probei din spiritul timpului de atunci, parte din blîndul și pacinicul său caracter. De vom ține în prostie acest neam, vom domni tirănesc asupra lui, și împedecarea progresării lui trebuie aplicată ori și unde, ori și cînd, cu ori ce mijloace. Această falsă dogmă politică se practică de mulți sdroneari ai statului speranță în îndreptarea lucrurilor. Nu trece și, în care se nu cetim despre vătămarea simțului nostru național prin călcarea de legi, abus de putere în oficiu abstragînd dela ținuta diaristică, care fără ași trage seama de însemnătatea cuvintelor, predică dușmănia pe față și atacă în mod necruțător tot ce e mai sînt înaintea noastră.

Constatăm cu multă părere de rău această stare de lucruri. Și ea ne doare cu atât mai tare, cu cât toate injuriile și batjocurile grămădite asupra românilor pîrînd din malițiosul plan de a ne provoca, ca astfel să ne poată prezenta ca pe nesce resvrătitori, oameni ai disordinei, ca cu chipul acesta să și justifice apăsarea neamului nostru și să paralizeze nesuințele puținilor români, cari și-au pus la inimă salvarea intereselor națiunii prin fapte reale și nu numai prin vorbe.

Se constatăm fapte. Un preot român, pacinic și blînd ca el, călătorește pe calea ferată. Plătesc și el ca toți oamenii tacea prescripă pentru călătorie, pretinde a i-se da bilet de călătorie și amplotiatul respectiv dela calea ferată nu i eliberează bilet din motivul că preotul român a cerut bilet în limba sa românească. Bietul preot indignat de purtarea amplotiatului subaltern, se plînge la șeful dela gară pentru nedreptatea ce i se face. Și ce se vede, șeful pretinde ca călătorul pentru a

pute umbla cu drumul de fer, să scie unguresce, la din contră: „În America cu el.” Cel cu neîndreptățirea cerea să i se prezente cartea, în care să și facă gravamea sa, și șeful dela gară-l dă afară pe ușa.

Espedientul: Dacă e să călătorești prin Ungaria cu drumul de fer du cu tine un jidan, ce scie unguresce, ca să și poți elibera bilet de călătorie.

Mintea omului stă pe loc și nu scie pe ce cale să mai apuce. Nu scii maliția — ca să nu dicem obrăncia — are aici rolul principal sau oarba ignoranță, nu scii ce să admiri mai tare: escesul de zel, sau șovinismul, ce se manifestează în mod atât de deositoriu. Acest cas specific varsă lumină drastică asupra culturai amplotiaților dela gara Copșamici, și e în stare se compromită întreg funcționariul dela căile ferate unguresci, vestit de altminternea dela maniere neîndreptate în țările de altminternea.

Trecem dela administrațiune ear la administrațiune. Bietii notari de naționalitate română sînt espuși la chinurile vecinice, poate mai amare ca cele espuse în epistolia cădută din ceriu. Terorisarea e sistematică și bilaterală.

Principiul e: notariile funcționariul guvernului, ergo el e supul capriiurilor celor dela cărmă. Încât va contribui acest sistem la promovarea moralei în stat și la prompta administrațiune, judece lumea ne-preocupată. Noi indigităm la espunerile contelui Apponyi, reproduce la alt loc al diariului nostru. Aceasta în ce privește convingerea politică a bietului notariu. A doua și nu mai puțin nedeamnă rolă, la care e condamnă bietul funcționariu, e împregiurarea, că pentru el nu există lege. Voința superiorului este pentru el legea supremă. Așa vedem, că vin comiți supremi cu ucace diametral opuse legilor sancționate, și bietul notariu trebuie să se supue, căci vede doamne administrațiunea la noi nu e chemată a escuta legea, ci ea e chemată a o modifica. Casurile de asemenea natură nu sînt sporadice. Cu ele ne întălmim și de și comitele suprem al comitatului Bistrița-Nasăud prin introducerea limbei maghiare în toate afacerile administrative de bună seamă a intenționat înlesnirea administrațiunii, avînd în vedere de ani astat ce pușca la picior pentru salvarea patriei, ca apoi astăzi comitele suprem Br. Banffy se facă pașalic din țeara Bărgăului, și se o cărmuiască în mod volnic după planul său.

Pre lângă asemenea călcări de lege și abuzuri în oficiu mai vine și nesiguranța în libertatea individuală. Denunțările sînt la ordinea zilei, asemenea

și arestările oamenilor celor mai pacinici. Se nu vorbim în vînt. Un biet băiat de pe sate a învățat a scrie și a ceti. Și a descris poeziile ce le cînta cu dascălul său în sat. Mare sacrilegiu a comis bietul băiat. I s'a confiscat cartea spre a împodobi archiva tribunalului din Alba-Iulia, s'a călcat casa părinților bietului băiat, s'a călcat casa bietului dascăl, i s'a luat „Ciaslovul” și alte cărți și Dumnezeu scie ce încă, și toate acestea vor servi de basă unui proces criminal; căci vede Doamne, cine va mai cuteza să cînte cântări de laude lui Dumnezeu din Ciaslov sau Psaltire tipărite românece?

N'ajunge nici atîta. Doi oameni se îmbată, și vorbesc prostii. Pentru vorbele scăpate în asemenea stare neconșcie, ei sînt puși la închisoare, căci vorbele aruncate în beție sguduesc statul.

Ce vom dice apoi despre jurnalistica jidănită? Și de și ea ne poate despră publiculistica maghiară pre inimici ai statului. Cine sînt vrășmașii nostri? Naționalitățile. Și în special românii, românii cei proști, românii cei bătărani, romeni cei selbatici, românii cei..... și din *vad oláh, búdos oláh, paraszt oláh* nu mai află ocaziune se easă.

Atâtea provocări ar fi în stare se scoată din minte pe ori și cine. Și dacă ele s'ar mărgini numai la unele organe inferioare și la presa jidănită, calea valea. Spre marea noastră măchire constatăm înse, trebuie se constatăm că provocarea noastră nu se mărginesc numai la sferele inferioare.

În loc de pace dușmanii neamului nostru prin cuvinte și fapte seamănă discordia și ura între cetățenii statului. Cu chipul acesta ei zădărnicesc nisuințele noastre de a oblinci calea spre a se pute realiza dorința Monarhului: pace între cetățenii statului.

Constatăm abuzurile și cerem pedepsirea celor culpabili, cerem respectarea legilor actuale, ca pe basa lor să putem fi în stare a vindeca ranele din trecut și a pregăti un viitor mai demn pentru dinastie și popoarele din acest imperiu.

Revista politică.

Sibiu, 1 Februarie 1884.

În dieta din Budapesta desabotarea asupra budgetului se întemplă fără mult sgatomet. Atențiunea este îndreptată asupra celor două broșure politice despre cari facem amintire și noi la alt loc.

Comisiunea pentru studiarea actelor guvernului din Cislaitania în privința mesurii esecțiionale luate față cu mișcările socialiste din Viena și giur,

FOIȚA.

CLAUDIU

de
Victor Hugo, 1836.

Sînt șapte sau opt ani, un om numit Claudiu Miserul, lucrător sărac, trăia la Paris. Avea cu dînsul o fată, care era țiitoarea sa, și un copil cu această fată. Eu spun lucrurile așa cum sînt, lăsînd pe cititor să culeagă moralitățile, după cum faptele le presară în drumul lor. Lucrătorul era îndemănat, isteț, priceput la minte, foarte rău tratat de educațiune, foarte bine tratat de natură; ne-sciind să cetească, și sciind să cugete. Într'o eamnă n'avu ce munci. Deci, pîne în căsuță lipsi. Omul, fata și copilul, avură frig și foame. Omul fură. Nu sciu ce fură, nu sciu de unde fură. Ceea-ce sciu este, că din acest furtișag resultă trei zile de sciune și de foc pentru femeia și pentru copil, și cinci ani de închisoare pentru om.

Omul fî trimis să și facă osînda în casa centrală din Clairvaux. Clairvaux!... schit, din care oamenii au făcut o Bastilie; chilie din care oamenii au făcut o colivie!... Cînd vorbim de progres, astfel îl înțeleg și îl escută unii oameni. Etă lucrul ce pun ei sub cuvîntul nostru.

Să urmăim...

Ajuns acolo, el fî pus într'o închisoare întunecoasă în timpul nopții într'un atelier în timpul zilei... Eu nu defamez atelierul...

Claudiu Miserul, lucrător onest odinioară, tâlhariu de acum înainte, era o figură deamă și gravă. Avea fruntea înaltă, deja încrețită; cu toate că tîner încă, căți-va peri cărunți erau pierduți în stuful de păr negru; ochiul, dulce și foarte mult confundat sub o arcadă a sprincenei bine modulată; nările deschise, bărbia eșită înainte, buza desprețuitoare. Era un cap frumos. Ceea ce a făcut societatea din acest cap se va vedea.

El avea cuvînt rar, gestul mai des ceva poruncitor în toată persoana sa și căruia te supui fără voie; aerul gînditor mai mult serios decît suferind. Cu toate aceste el suferise prea mult.

În depositul, în care Claudiu era închis, era un director al atelierelor, o specie de funcționariu propriu temnițelor; care aparține de funcționariu și ne gusturului, care face o comandă lucrătorului, și în același timp o amenințare prizonierului; care își pune unealta în mână și fearele de picioare. Acesta era chiar o varietate în specie: un om scurt tiranic, supuindu-se ideilor sale, avînd neîncetat autorității sale un frîn ținut de scurt; de altminternea, la împregiurări, bun tovarăș, vesel une-ori, și glumind cu haz; mai mult tare decît firm; ne-

raționînd cu nimeni, nici chiar cu el însuși; bun părinte, bun soț, fără îndoială, ceea ce este datoriu, ear nu virtute; într'un cuvînt nu rîntăcios, ci rău. Era unul din acei oameni cari n'au nimic care vibrează, nimic elastic, cari sînt alcătuiți din molecule inerte, care nu raționează la ciocnirea unei idei, la atingerea nici unui simțemînt, cari au mîinii înghețate ure posomorite, supărări fără emoțiune; cari se aprind fără să se încăldească, a căror capacitate de calori este nulă, și cari adese-ori se dice că sînt făcuți din lemn; ei au flăcări la un capăt și sînt reci la celalalt. Linia principală, linia diagonală a caracterului acestui om era tenacitatea. Era mîndru de a fi tenace, și se compara cu Napoleon. Aceasta nu este o iluziune de optică; sînt o mulțime de oameni cari se înșală întru aceasta, și cari la oare-care distanță, iau tenacitatea drept voință, și o candelă drept o stea. Deci cînd ăst om a fost potrivit aceea ce el numia voința sa unui lucru absurd, el merge cu capul în sus; și printru ori ce mărăcini, până la sfîrșitul lucrului absurd. Încăpăținarea fără inteligență este neghiobia lipsită de capătul prostiei și servindu-i de nadă. Asta merge departe... În general, cînd o catastrofă privată sau publică s'a surpat sub noi, dacă examinăm, după dărămăturile ce zac pe pămînt, în ce chip s'a fost zidit ea, — găsim mai totdeauna că a fost clădită de un om mediocru și obstinat, care

și-a terminat lucrările sale, și afacerea a venit la pertractare în parlament. Majoritatea comisiei propune luarea măsurilor la cunoștință, iar minoritatea propune revocarea lor. Cuvintele din propunerea minorității că măsurile luate de guvern nu sunt justificate, va da partidei nemțești nouă materie de a ataca guvernul. Resultatul final va fi, că parlamentul va încuviința pașii guvernului.

În zilele din urmă ear a început lumea a vorbi despre Serbia. Ansă la aceasta mare distincțiune au dat nouele alegeri pentru scupcină. E lucru caracteristic cum se joacă soarta cu coincidențele. Așa despre Serbia începe lumea a vorbi tocmai acum, când toată atențiunea e îndreptată asupra Angliei. Și se știe că Anglia e țeara cea mai constituțională, și Serbia cea mai despotică, căci și ea are constituțiune.

Despre aceste alegeri s'au scris fel de fel de versiuni. După versiunile cele mai nouă dintre 179 de deputați 153 sunt de partida regimului, care în acest caz poate fi sigur de soarta politice sale.

Bulgaria încă nu mai easă din calamități; abia s'au domolit frecările escase din demisiunea funcționarilor rusești, și acum e la ordinea zilei calamitatea în armată. Au demisionat adevărați toți ofițerii rusești aplicați în armata rusească, și nu este prin cine se fie înlocuiți. Noul ministru de război, generalul rusec Cantacuzino, a sosit de 10 zile la Odessa, și acum și-a pierdut urma; lumea l-a căutat prin România și Rumelia orientală.

Curia romană s'a pus pe facerea de enciclice. Încă nu s'a uscat bine cerneala de pe hârtia, pe care s'a scris protestul contra sentinței curții de cassatiune pentru convertirea fondului „de propaganda fide” și deja se anunță o nouă enciclică adresată clerului din Franța, în care Preasfinția Sa, Părintele Episcop Leo XIII, se plânge asupra guvernului republicii pentru dușmănie față cu biserica catolică.

După cum se desvâlță lucrurile în parlamentul din Berlin ați mâne va urma o altă enciclică contra lui Bismarck, și așa mai departe.

Resultatul acestor proteste -l vom comunica la timpul său.

Politica guvernului englez urmărită până acum în Egipt se apropie tot mai tare de fiasco, care ușor poate decide soarta cabinetului actual. Desbaterile cari vor urma în zilele acestea în parlamentul Angliei ne vor lămuri. Judecând însă după ținuta diarelor căderea bătrânului Gladstone e mai mult ca sigură.

Discursul

deputatului c. Albert Apponyi, ținut în camera Ungariei în 7 Februarie n.

Onorată Casă! Două puncte predomină situațiunea actuală: 1) pierderea morală a Croației sau acel grad de decadență în politica unei națiuni, când vine vorba despre deslăpirea provinciilor și 2) răspândirea antisemitismului sau înmulțirea acelor aparențe, care în seamă începutul decompozițiunii. Aceste sunt cele două puncte de dezvoltare, la care guvernul a fost atât de norocos să aducă patria după o activitate de 9 ani. (Aplauze din stânga). Guvernul a aflat în anul al nouălea al activității sale că a sosit timpul ca prin eforturile unei a'ceri formale, în sine de valoare secundară, să facă cuceriri pe

avea în credință el, și care se admira. În lume se găsesc multe din aceste fatalități îndărătnice, cari cred că sunt providențe.

Eată dar ce era directorul atelierelor închisorei centrale din Clairvaux. Eată din ce era făcut amorul cu care societatea lovia în fie-care și pe prizonieri spre a scote din ei scântei.

Scântea ce smulgea nisea astfel de amare din niste astfel de cremene, aprinde adese ori incendii.

Am dis că odată intrat în Clairvaux, Claudiu Miserul, fu numerotat într'un atelier și pironit pe lucru. Directorul atelierului făcu cunoștință cu dânsul, recunoscu că e bun lucrător, și l' trată bine. Se pare chiar, că într'o zi, fiind în bună dispoziție, și vădând pe Claudiu Miserul foarte trist, — căci omul asta se gândea mereu la femeia sa, — el, directorul îi istorisi, într'un chip vesel și de treacă-vremea și tot-odată ca s'el mângăie, că această nenorocită se făcuse prostituată. Claudiu întrebă cu răceală ce se făcuse copilul. Nu se știa.

În câteva luni Claudiu se obișnuie cu aerul închisoarei, și părea că nu se mai gândea la nimic. Un fel de seninătate severă, proprie caracterului său reveni earăși în firea sa.

În vremea cam aceluiași spațiu de timp, Claudiu dobândise o înținire ciudată asupra tuturor to-

terenul croat pentru idea de stat unghuresc și numai în urma nelăisărilor provocate de aceasta dragonadă a putut se vadă limpede situațiunea. Plebea din Agram i-a deschis guvernului ochii ca să știe cum stă cu Croația. Și cum poate să vadă guvernul mai înainte modul cum se vor desvâlta spiritele în Croația când toate organele ei optice și acustice, toată măiestria svadei sale erau absorbite de rezolvirea unei probleme și mai mari, de problema, cum s'ar putea asigura în mod statornic ajutorul din partea deputaților croați pentru asigurarea propriei majorități. Lucrurile din Croația nu ajungeau așa departe, dacă nu le premergea o aparență generală: scăderea integrității morale și a valorii politice a statului unghuresc. (Aplauze vii din stânga). Numai pe acest teren s'a putut desvâlta cangrena, al cărei simptom îl vedem în Croația. S'a dis deja de un orator premergător, că independența politică, credința în principiile politice, independența opiniunilor în aceasta țeară, se află în epoca guvernului actual într'o tristă decadență; guvernul a făcut tot pentru a slăbi la rădăcină pomul vieții constituționale libere, în sensul politic al independenței individuale, sau pentru a exploata aceasta slăbire. (Aplauze vii în stânga).

Această tristă aparență a trecut în cele din urmă dela particulari la țeara întreagă. Astăzi am ajuns la stadiul, ca Ungaria să nu mai poată voi, să nu mai fie în stare a-și valida voința. (Aplauze din stânga). Această stare își are isvorul într'o acțiune politică nenorocită, ea derivă dela ocupațiunea Bosniei. Acel an nefericit, anul capitulațiunii, a stabilit între mine și guvern un abis ce ne va despărți pururea. (Aplauze din stânga). Scim cu toții că întreagă țeara a condamnat această ocupațiune (Aplauze vii în stânga), că toți deputați afară de vre-o trei patru, cari se bucură cu atât mai mult de stimă din partea mea, au condamnat ocupațiunea Bosniei într'un mod categoric înainte alegătorilor lor, dar cu toate aceste proiectul acela a reușit. Acest moment nu-l voi erta guvernului actual nici odată, în toată viața mea. (Aplauze frenetice din stânga). O politică, care o desaprobu, poate să fie bună și corectă, dar în fața noastră s'a aflat atunci o majoritate, care deasemenea condamnă foarte aspru acel plan, dar aceea majoritate a capitulat în momentul de hotărîre. (Aplauze vii din stânga). Dela acel moment datează scăderea influenței politice a Ungariei și ministrul president nu poate să observe o politică energică nici față cu Croația, togma pentru că influența politică a Croației e mai mare decât a Ungariei. (Aplauze din stânga).

Din asemenea punct de vedere trebuie judecat și al doilea moment ce l'am amintit: antisemitismul. Nu trebuie să ve desfășur mai pre larg părerea mea despre agitațiunea antisemitică. (Strigări: Dar totuși va fi bine să ne o spu! Să auzim!) Fiind crescut în cultul egalității de drept nu voi renega nici când dogma politică de libertate și drept, (aplaude sgomotoase în stânga), țin cu statornicie la învățăturile credinței mele creștinești, a cărei poruncă de căpetenie este iubirea de aproapei, (aplaude generale), și de aceea trebuie să condamn în modul cel mai categoric, atât din punct de vedere politic cât și moral, o asemenea agitațiune, care prin scopurile sale subiective și propagatoare de ură se împotrivesc cu acele învățături fundamentale. (Aplauze generale sgomotoase). Dl deputat Eötvös între altele s'a provocat și la antisemitismul episcopatului și în genere al clerului. Nu știu de unde a scos domnul deputat această convingere. După cât știu eu — și ar fi foarte trist, dacă n'ar fi așa — în Ungaria nu se află un singur preot de rang mai înalt, între toți căpi mărturisesc confesiunea creștină nu există o singură individualitate mai de frunte, care să fi încurajat cătuși decât mișcarea antisemitică și la cas când în clerul de jos s'ar afla unul sau

varășilor săi. Ca printr'un fel de convențiune tăcută, și fără ca vre unul să știe pentru ce, nici chiar el, toți acești oameni se sfătuiau cu dânsul, îl ascultau, îl admirau și l' imitau, ceea ce este cel din urmă grad de urcare al admirațiunii. Ar fi ascultat de toate aceste naturi nesupuse, nu era o glorie mediocră. Astă putere poruncitoare, îi venise ca din senin, fără să se fi gândit la ea. Ochiul unui om este o fereastră, prin care cineva vede cugătărilor ce vin și se duc în cap.

Puneți pe un om care are idei, printre oameni cari nu au; la sfârșitul unui timp dat, și printr'o lege de atracțiune neresistibilă, toți acești creeri întunecoși vor gravita cu smerenie și adorațiune în creierului în giurul radiind. Sunt oameni cari sunt fier, și oameni cari sunt magnet. Claudiu era magnet.

Deci în mai puțin de trei luni, Claudiu devenise sufletul, legea și ordinul atelierului. Toate aceste ace, se întorceau spre cadrulul său. Intunele minute, el trebuia să se îndoească dacă era rege sau prizonier. El era un fel de papă captiv cu cardinalii săi.

Și, printr'o reacțiune cu totul firească — al cărui efect se împlinea pe toate scările, — iubit de prizonieri, el era urât de temerici. Așa e în totdeauna. Popularitatea nu merge nici odată fără defavoare. Iubirea sclavilor este totdeauna cătușită cu ura stăpânilor.

altul, care merge mână în mână cu această mișcare — știu că în unele locuri s'au întâmplat asemenea cazuri — eu nu pot decât să regret o asemenea aparență nespuse de tristă și precăzîmi ajunge influența și întru cât respectivii vor fi aplecați să-mi asculte cuvântul voiu ruga cu stăruință togmă pe servitorii bisericii și în deosebi pe servitorii bisericii creștinești și în prima linie pe servitorii acelei biserici, de care mă țin și eu, ca să nu ignoreze tendința în esență ne creștinească a acestei mișcări și să respingă ori ce solidaritate cu ea. (Aplauze sgomotoase. Sgomot în unghiul antisemitilor). Răul, al cărui simptom se arată în această mișcare cunoscută, este mai cu seamă un rău de natură național-economică. Acest rău consistă într'aceea, că în transacțiunea precipitată a poporului nostru dela temeliele economice naturale la conomia financiară, nu s'a purtat grige tot-odată și de o organizațiune a creditului, care să împartă în mod proporțional și drept pretutindenea binecuvântările capitalului. Prin aceasta negrige capitalul de bani, cu deosebire în ramificațiile sale provinciale, s'a ridicat la o astfel de preponderanță față cu posesorii cei mici, ba față și cu întreprinzătorii industriali mai mici, încât aceste clase simțesc mai curând pericolul, influențele devastatoare decât roadele capitalului. Și fiindcă proprietarii de capital prin ocupațiunea lor de până acum firesc în cea mai mare parte au fost jidovi, agitațiunii antisemitice i-a fost ușor a diriga iritațiunea escată din esecesele și pericolul capitalului, contra Jidovilor ca rasă. Și eu sunt convins că până nu se va delătura aceasta unilateralitate economică prin o organizațiune sănătoasă, vitală a creditului care să împartă creditul în mod proporțional, până nu se va afla un asemenea expedient — (mișcări în dreapta) și până nu li se va da ștergilor un oare care scut în această privință: până atunci antisemitismul în mânia tuturor articulelor ademenitori din jurnale și a discursurilor, se va întinde și mai departe și în cele din urmă va lua nise dimensiuni, încât va degenera în acel caracter amabil și lipsit de confesiune, care l'am esperiat în turburările din strada kerepeșiană și în tumultele din comitatul Somogy. (Mișcări).

Împutarea ce se poate face guvernului în această privință, e numai de natura negativă; în altă direcțiune însă guvernul promovează distrugerea socială și în mod pozitiv, adevărat prin ceea, că nu ridică administrațiunea la acel nivel ca legea să fie necondiționat respectată, ca administrațiunea fiind neîntinată și dreaptă să fie o școală, în care poporul să învețe a respecta legile, o școală de moralitate. (Aplauze frenetice în stânga și în stânga extremă) Deasupra capului celor mai mulți notari, cari au o influență foarte mare, atâră sabia lui Damocles — cercetarea disciplinară. Dacă un notariu spiginesce cu bărbăție la alegeri interesele partidei guvernamentale, guvernul închide ochii în altă privință, dacă nu se poartă bine, pacostea cu cercetarea disciplinară e aci. (Aplauze vii din stânga și din stânga extremă; nelinește în dreapta). Oare nu s'au ivit cazuri de acelea, că un pretor a închis oameni de omenie și pacinici numai pentru că nu au voit să voteze pentru candidatul de jude designat de dânsul, care avea să ducă satu întreg în tabera partidei guvernamentale? Aceasta este signatura timpului de guvernare a regimului actual; și despre acest guvern se poate dice: Uricios lucru este când un moșneag nu-și poate dovedi vârsta cea aduncă prin alt ceva decât prin numărul anilor săi. (Aplauze vii în stânga).

Dela acest guvern nu se poate aștepta vre-o îmbunătățire, nici financiară, nici morală, nici politică. O întâmplare decurând ni a dovedit, că colosul guvernial stă numai pe picioare de lut. Casa magnatilor a respins o lege, care era trimbiată în lumea largă de presa oficioasă și esternă ca un act de progres liberal.

Claudiu Miserul era mare mănăcioc. Asta era o particularitate a organizațiunii sale. El avea stomacul făcut în așa chip, că hrana a doi oameni de rând abea îi ajungea pentru o zi. Domnul de Cotadilla avea unul din aceste gusturi, și ridea; dar ceea-ce pricinuesce veselie pentru un duce Mare de Spania, care are cinci sute de mii de berbeci, este o povară pentru un muncitor, și o nenorocire pentru un prizonier.

Claudiu Miserul, liber în căsuța sa lucra toată ziua câștiga pâinea sa de patru libre și o mână. Claudiu Miserul în temniță, lucra toată ziua, și primea neschimbat pentru osteneala sa, o libră și jumătate de pâine și patru unții de carne. Foamea este neinduplecabilă. Așa dar lui Claudiu îi era vecinic foame în închisoarea din Clairvaux.

Îi era foame și s'a isprăvit socoteala... De asta el nu vorbea nimenui. Așa era firea lui.

Într'o zi Claudiu își inghițise micul său tain și se pusese a lucra meșteșugul său creștând să înceteze foamea prin lucru. Ceilalți prizonieri mâncau cu veselie. Un tînăr palid, bălan, slab, veni și se puse lângă dânsul.

El ținea în mână tainul său de care nu se atinsese încă, și un cuțit. Rămase în picioare lângă Claudiu, având aerul de a vorbi și neîndrăsnind.

Acest om, pâinea și carnea sa, turburau pe Claudiu.

Ivan **Simonyi** (stând lângă tribună): Cu ajutorul presei jidovesci. (Mișcări și ilaritate).

Raportorul **Hegedüs**: Mergi la loc și sbează de acolo!

Simonyi: Ori și cine știe, că Hegedüs nu strigă asemenea lucruri. (Sgomot mare și ilaritate).

Contele **Apponyi** (continuând). Eu nu consider discuțiile parlamentare de o comedie. (Aprobări vii în stânga.) Casa magnaților, cum am dis, a respins acel proiect și majoritatea precumpănitoare a țerei a salutat cu bucurie această atitudine a casei de sus. Țeara s'a disgustat de aservirea ce domnea în viața publică, astfel, încât a salutat cu bucurie prima manifestare de independență față cu guvernul actual, fără de a mai întreba de ce e vorba. (Aprobări vii în stânga.) Noi nu putem aștepta dela guvernul actual reforme economice, ameliorarea administrației: spiritul sânt nu se va coborî preste densusul togma în anul al decelea al guvernării. (Ilaritate în stânga).

Guvernul din contră face din ori ce rău, de care națiunea dorește a scăpa o piatră nouă în edificiul existenței și puterii sale. Dacă n'ar fi stagnațiune în cultul principiilor și ideilor, guvernul nu s'ar pute susține nici nouă luni de zile. (Aprobări vii). Dacă ar fi simț independent, guvernul n'ar fi existat nici jumătate din timpul în care a încărcat cu forța sarcini în spinarea națiunii. (Aprobări în stânga). Dacă n'ar fi presiune oficială, dacă libertatea n'ar fi redusă la o formalitate goală, guvernul n'ar mai exista după o unică alegere dietală. (Aprobări vii în stânga). Toate interesele națiunii pretind ca acest guvern să fie delăturat cât mai curând și de aceea eu nu-i vitez bugetul. (Aplauze frenetice și îndelungate, strigări de eljen în stânga și în stânga estreme).

Timoleon

(cea mai nouă modă politică).

Anti-Timoleon,

(cel mai nou scandal politic).

Curentul politic din cercul mai înalte ale Ungariei au născut doi feți-logofeți, cari tare se deosebesc de logofeții din povestile poporului nostru. Cel bătrân s'a născut abia de vre-o 10 zile. Nașterea lui se atribuie unei corciri politice — liberalismul și judaismul. După numele nașului sau el a luat numele Timoleon. Al doilea acum este în fașe, și poartă numele Anti-Timoleon. Ultramontanismul și conservatismul ar fi se fie părinții acestuia. Celalalt s'a născut cu liberalismul în gură și cu judaismul în inimă: acesta poartă conservatismul pe limbă și ultramontanismul în pept. Ambii se caracterizează prin dicerea: „*Aliud clausum in pectora habent, aliud apertum in ore.*”

Timoleon vede pericolul liberalismului prin noul curent, ce domnesce acum în Ungaria. Aristocrația feudală a dat mâna cu catolicismul, și ele împreună duc țeara la perire. Dovadă căderea proiectului pentru căsătoria dintre creștini și evrei, dovadă antisemitismul intolerant, căruia clerul catolic nu i se opune.

Cu provocare la istorie Timoleon arată că aristocrația și catolicismul n'au făcut nimica pentru cauza maghiară. Din contră ei fac pedeci maghiarismului. Cosmopolitismul catolicilor mână în mână cu indiferentismul magnaților în secul trecut și-au fost uitat cu totul de națiune. În anii 50 clerul catolic participă la conferențele comune în Viena, și prin aceasta recunoaște uniunea reală a imperiului.

Pentru scopurile lor, ambele dau mână cu elementele cele mai heterogene. În Austria feudalii și catolicii au dat mâna cu slavii, și domnesc situațiunea. Așa vor face și la noi, vor da mâna cu naționalitățile și atunci e pace bună de Ungaria, pace bună de maghiarism, pace bună de judaismul maghiar, dela care mai este mântuir.

Liberalismul actual este basa maghiarismului, și cine e contra lui, acela e inamicul maghiarismului. Ca să terminăm: cuintesența liberalismului este judaismul și maghiarisarea.

Anti-Timoleon este în nascere. În fața atâtor idei scrințite el vine cu grandomania pe lume. Din piscurile Carpaților îndreptându și privirea asupra Ungariei, nu vede pre Timoleon, ci află 12 milioane de unguri, dintre cari 9 milioane sunt catolici și 3 protestanți.

După această nouă descoperire Anti-Timoleon trece la combaterea lui Timoleon. Și el mai întâi de toate face o bună distincțiune între liberalismul actual și între libertate, cari numai câteva litere le au comune alt ceva nu.

Ungaria după Anti-Timoleon a existat până acuma fără liberalii moderni, și dacă va fi ca ea se mai esista, va esista pe basa instituțiilor sale, cari nu sânt opera liberalilor de azi. Căci în ce stă liberalismul de azi. În judaism! A cădut proiectul pentru căsătoria dintre creștini și evrei, pentru că el nu răspundea nici unei trebuințe reale. Și pentru că acesta a cădut, va cădea și Ungaria? De când e condiționată soarta Ungariei de judaism?

Anti-Timoleon constată că în Ungaria toate partidele au lucrat pentru scopuri comune, binele patriei comune și liberalismul de azi nu va avea lungă viață dacă va urmări scopuri separatistice și vor suge poporul prin favorizarea jidanilor.

Anunțăm aparițiunea lor, ca ea se fie anunțată. Din ele vedem că pentru noi nici pre Timoleon nici pre Anti-Timoleon nu-l doare capul. Nici unul nu se atinge de adevăratele rele, ce bântuie țeara. Ambii sersesc unei și aceleași cauze, maghiarisării, și la aceasta ca adnece se adaog judaismul și catolicismul, doue curente cari s'au incins în luptă, al cărei sfârșit este ascuns în viitoriul nesigur.

Varietăți.

* (O captivitate nouă — un nou Avignon). Curtea de casațiune din Roma a decis ca bunurile cele mari imobile ce le posedă congregațiunea de „propaganda fide” să se converteze în rentă de stat. Mare ferbere, mare frământare, mare turburare a provocat această sentință în lumea jesuiților de profesiune și a jesuiților în frac. Papa captiv — și acum vin și congregațiunile papale la rondul captivității! Ce e de făcut acum? Jesuiții vor se strămute centrul congregațiunii de propaganda fide — după cum se dă cu socoteala — lângă Têrnava mică în Blaj. Roma mică cum se vede, are destinnuri mari istorice — ea va fi un loc de captivitate ilustru, cum a fost odinioară Babilonul pentru poporul cel ales sau Avignonul pentru papism.

* (M. S. Regina României) după ce a isbutit a face ca frumosul costum național, exilat între munți și prin baluri mascate, să fie purtat astăzi cu plăcere și chiar cu oare-care mândrie de femeile române din toate clasele societății, se gătesce acum dice „Noua Revistă”, se adune toate numele de bo-

tez adevărat românesci, pe care apoi să le răspândească în locul numelor străine pe care mulți români nici nu le pot pronunța bine.

Nu putem decât se felicităm din partene din toată inima pe grețioasa suverană pentru această frumoasă idee, urându-i deplină isbândă.

* (Cas de moarte). Baroanul **Conrad Schmidt**, fost comite suprem al națiunii săsesci au reposat în 6 Faur la Viena. Născut la 24 Aprilie 1810 el fu mai întâi avocat, apoi sub absolutism procurator de finanțe. Dela 1861 consiliariu de guvern, comite al națiunii săsesci, fost membru la patru diete, pensionat la 1868, s'a mutat la Viena unde a funcționat până la moartea sa ca president al bisericii evanghelice. În semn de doliu Universitatea săsescă a arborat flamura neagră pe edificiul comitelui suprem. Contele **Ioan Cziráky** senior, vicepresidentul casei magnaților și vestitul conducătoriu al partidei conservative în casa de sus a reposat în 2 Faur a. c. în etate de 65 de ani. Ca catolic pronunțat a pășit pe arena politică la anul 1843 în dieta de atunci și ca catolic pronunțat a părăsit valea plângerei. Ultimul act public a fost combaterea proiectului de căsătorie dintre creștini și evrei apărând interesele bisericii catolice. Înainte cu câteva zile fu chemat dimpreună cu primatele Ungariei Simor la Majestatea Sa spre a marca punctul de mănecare al catolicilor.

* (Carneval). Joi în 2 Faur a. c. se va aranja petrecere cu joc din partea Reuniunii meseriașilor din Săliște în sala scoalei gr. or. din opidul Săliște.

Inceputul la 7 oare seara. — La 12 oare masa comună.

Intrarea de persoană 1 fl. v. a. Damele și garde de damele sunt scutite de taca intrării.

Venitul curat e destinat pentru fondul Reuniunii.

Oferte marinimoase se primesc cu mulțămîță și se vor cuita pe cale diaristică.

* (Poetul Eminescu). Ni se comunică o scire îmbucurătoare: Poetul Eminescu este acum deplin sănătos. Amicul seu domnul Al. Chibici Rîvneanu, a primit o scrisoare din partea lui Eminescu, scrisă într'un stil limpede și cu mult bun simț. Înregistrăm cu bucurie această plăcută scire.

* (Avis). Toți aceia cari vor a-și procura opul „Herman și Dorotea” scris de W. Ghoethe și tradus în versuri de Const. Morariu sînt avisați a-și face abonamentele până cel mult în 14/26 Februarie trimițînd și prețul de abonament — de esemplariu 65 cr. — Însemnăm din nou că acoperind noi toate speșele de edițiune, tot ce va incurge din abonamentele acestui op se va întrebuința spre înființarea unui fond din care va fi a se ridica prim'a școală românească de fete în Bucovina. — La capetul opului se va face o dare de seamă specifică de toate abonamentele și contribuiriile incurse la noi spre scopul indicat.

Cancelaria *Negruțiu în Gherla*.

* (Feriți de petrol). La o familie aici în Sibiu s'a întâmplat o mare nenorocire. Din negrige la aprinderea lampei cu petrol, acesta s'a aprins, a plesnit sticla, petrolul aprins a stropit pe hainele găzdoaii și a unei servitoare și ele au început a

— Ce vrei tu? ăise el răstit.
— Să-mi faci un serviciu, ăise cu timiditate tînerul.

— Care? întîmpină Claudiu
— Să-mi ajuți a mânca asta: Eu am prea mult.

O lacrimă se rostogoli în ochiul măreț al lui Claudiu.

El luă cuțitul, împărți tainul tînerului în două părți egale, și se puse să mănec.

— Îți mulțămesc, ăise tînerul. Dacă vrei vom împărți astfel în toate zilele.

— Cum te numești tu? ăise Claudiu.

— Albin.

— Pentru ce esci tu aici?

— Am furat.

— Și eu asemenea, ăise Claudiu.

În adevăr ei împărțiră așa în toate zilele. Claudiu Miserul avea 26 de ani, și în unele minute părea de 50, — atât de severă era căutătura sa obicnuită. Albin avea 20 de ani; cine va i-ar fi dat 17, așa de multă nevinovăție era în privirea acestui tîlhar. O amicție strînsă se înodă între acești doi oameni, mai mult amicție de tată cu fiu de cât de frate cu frate. Albin încă era aproape un copil; Claudiu era deja aproape un bătrîn.

Ei lucrau în același atelier se culcau sub aceeași cheie de boltă, se plimbau prin aceeași curte,

muscau din aceeași pâne. Fie care din amîndoi prietini, era universul pentru celalalt. Se părea că erau fericiți.

Noi am vorbit deja de directorul atelierelor. Acest om urît de prizonieri, era adesea ori obligat spre a fi ascultat de ei, se aibă recurs la Claudiu Miserul, care era iubit de ei. În mai multe ocațiuni când a fost vorba de a împedea o rebeliune sau o gâlceavă, autoritatea fără titlu a lui Claudiu Miserul ajutase pe autoritatea oficială a directorului. În adevăr, spre a linișci pe prizonieri, de ce cuvinte ale lui Claudiu prețuiau cât de ce jandarmi. Claudiu dăduse acest serviciu directorului adeseori. De aceea directorul îl pismuia din inimă. El era gelos de acest tîlhar. El avea în fundul inimei o ură de suveran de drept contra suveranului de fapt, de putere tîmporală contra puterii spirituale.

Aceste ure sunt cele mai rele.

Claudiu iubea mult pe Albin, și nu se gîndea la director.

Într'o dimineață, în minutul când purtătorii de chei ai temniței treceau pe prizonierii doi câte doi din dormitor în atelier, un temnicer chieamă pe Albin care era lângă Claudiu și-l preveni că directorul voia să i vorbească.

— Ce vrea cu tine? ăise Claudiu.

— Nu știu ăise Albin. Temnicerul luă pe Albin.

Dimineața trecu, Albin nu reveni în atelier. Când sosi oara prînzului, Claudiu credea că va găsi pe Albin în curte. Albin nu era în curte. Intrară în atelier Albin nu se ivi în atelier. Țiua se scurse astfel. Seara, când prizonierii fură duși în dormitor lor, Claudiu căută din ochi pe Albin, și nu-l văd. Păr că suferă mai mult în acel minut, căci se adresă unui temnicer, ceea ce nu făcea nici odată:

— Nu cumva Albin este bolnav? ăise el.

— Nu, response temnicerul.

— Cum se face dar, întîmpină Claudiu că el nu a reapărut astăzi?

— A! ăise cu îngrijire purtătorul de chei el a fost schimbat intralt loc.

Martorii cari au depus mai tîrziu despre aceste fapte, observară că la acest respons al temnicerului mâna lui Claudiu care purta un felinar aprins tremură ușor. El replică cu liniste:

— Cine a dat acest ordin?

— Domnul D., response temnicerul.

Directorul atelierelor se numia domnul D.

Țiua următoare se petrecu ca Țiua precedentă fără Albin.

(Va urma.)

arde cumplit. Bietele femei între vaiete cumplite fugeau pe stradă, învăluite în mare de flăcări. Un nuguțătoriu a sosit din prăvălie, a trântit pre mueri la pământ și cu hainele de pe sine au innecat focul. Servitoarea e toată scrum, și nu-i nădejde de mântuirea ei. Ranele celeilalte femei încă sunt grave, dar se crede că se vor vindeca.

* (Conferințe). Duminecă în 29 Ian. v. dl Pan a ținut o conferință la „Ateneul român” despre „Fantasie și realitate.” — Luni în 30 Ian. dl N. P. Bălănescu presidentul societății științifice-literare „Lo-

rile” a ținut o conferință în sala facultății de litere despre poezii Stamati și Crețeanu.

(O carte de folos practic.) Atragem atențiunea publicului interesat asupra unei cărți practice, care este anunțată între inseratele foaiei noastre: „Lexicon mic de conversație” de Brockhaus. Acest lexicon e foarte bun pentru al folosi în lipsele momentane, și este efin, prin urmare se recomandă mai cu seamă acelor care nu și pot procura lexiconul cel mare de Brockhaus, fiind acesta prea scump. Lexiconul cel mic, un op elegant, în două tomuri, — cuprinde 64,754 articli, cari dau răspuns scurt precis și corect la orice întrebare. Prețul e 15 marce.

Loterie
Mercuri din 13 Februarie 1884.
Brünn: 60 82 55 62 27

Bursa de Viena și Pesta.

Din 12 Februarie n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	121.70	121.75
Renta de aur ung. de 4%	90.40	90.05
Renta de aur austriacă	101.05	101.25
Galbin	5.70	5.68
Napoleon	9.61	9.59
London (pe polița de trei luni)	121.20	121.45

Nr. 353.

[660] 3—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Bistriței se escrie concurs pe baza „statutului organic” §. 63 combinat cu §. 23 punct 5, și a instrucțiunii votate de sinodul archidieceșan la 13/25 Aprilie 1877 Nr. 191 §. 7.

Fiitorul protopresbiter ca atare va fi tot odată și paroch în locul central al tractului și anume în comuna Borgo-Prund, însă numai după ce parochia protopresbiterală, carea de prezent e deja ocupată în mod definitiv, va deveni în vacanță.

Emolumentele împreunate cu acest post protopresbiter sunt: a) venitele ordinare protopresbiterale, cari stau din ajutorul de stat și din tacsele ce încurg pentru ședulele de cununie, pentru vizitarea comunelor tractual, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale; b) venitele ordinari ale parochiei Borgo-Prund, după ce aceasta va deveni în vacanță.

La postul acesta pot concurge bărbați apți și binemeritați pe terenul bisericesc și scolar, în special aceia: cari după o pregătire cel puțin de 8 clase gimnasiale sau reale cu testimoniu de maturitate, au terminat studiile teologice la vre-unul din institutele metropoliei noastre, și au susținut cu succes destins examenul de calificare; sau cari după pregătirea indicată mai sus au terminat studiile teologice la vre-un institut ortodox afară

de metropolia noastră, dar apoi au depus examenul de calificare înaintea comisiunii examinatoare a consistoriului archidieceșan.

Pot însă concurge și fără testimoniu de calificare profesorii de teologie și preoții chirotoniți înainte de introducerea examenelor de calificare, dacă în celelalte au calificare prescrisă de mai sus.

În mod excepțional pot concurge și fără prescrierea calificare gimnasiale acei administratori protopresbiterali, cari din privire la aplicabilitatea lor, la zelul și acuratețea manifestată în administrarea protopresbiteratului, vor avea dela consistoriul archidieceșan (plener) speciala îndreptățire la acest concurs.

Cei ce voiesc a concurge la acest post, au a-și așterne suplicile de concurs la Veneratul Consistoriu archidieceșan în Sibiu în restimp de 30 de zile dela prima aparițiune a acestui concurs în foia „Telegraful Roman”, alăturând câte o tabelă de calificare, care se conține date esacte și speciale în următoarele rubrici: numele, caracterul (rangul bisericesc) și locuința concurentului; anii etății (anul luna și ziua născerii), studiile pregătitoare, afară de cele teologice; (anul locul și categoria acelor), examenul de maturitate și altele; studiile pregătitoare teologice; (anul și locul acelor și examenul de calificare) serviciile de până acuma pe terenul bisericesc; (timpul, locul și categoria acelor) în fine cunoștința limbilor și și alte reflecțiuni.

Datele din această tabelă sunt de a se întări cu documente cari se se accludă în original precum: carte de botez; testimonii scolastice și de maturitate; testimonii teologice și de calificare; atestate de servicii bisericesci și eventualmente toate altfelu de recomandări.

Din ședința comitetului protopresciter al tractului Bistriței ținută în Borgo-Joseni la 6 Decemvre 1883.

Președintele.

Notariul.

I. Buzdug,
admstr. ppter al.

Pavel Beșă,
preot catechet.

Nr. 368.

[663] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante de clasa a III-a Vultoriu, în protopresbiteratul Abrudului, se deschide concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare a acestuia în „Telegraful Roman.”

Emolumentele împreunate cu aceasta parochie sunt:

1. Venitul stolaru regulat dela 134 familii, și folosirea cimiteriului bisericeii, care dau un venit anual de 350 fl.

2. Folosirea unor pământuri ca porțiune canonică, care se vor cumpăra ulterioare, din suma de 300 fl. donată spre acest scop, de Prea-ve-

nerabilul consistoriu archidieceșan sub Nr. 3172 B.

Doritorii de a compete la această parochie, au de a-și așterne petițiunile instruite conform „Statutului Org. și Regul. pentru parochii” la subscrișul, până la terminul mai sus indicat. Abrud în 10 Ianuarie, 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial gr. or. din Vultoriu.

Ioan Gall,
protopresbiter.

Nr. 75, 1884.

[664] 3—3

Publicațiune.

Conform planului pentru **exploatarea pădurilor din fondul regiu**, este a se exploata o pădure de lemn de **fag de 70 de ani pe un teritoriu de 41.71 jugere pe anul 1884 și 1885**. Exploatarea pe calea licațiunei se va da unui întreprinzătoriu.

Licațiunea se va face în **8 Martie, 1884**. în cancelaria universității, tot aici se pot vedé în oarile de oficiu și condițiunile de licațiune.

La pertractarea de licațiune însă nu trebuie depus Vadiu.

Sibiu, 5 Februarie, 1884.

Dela oficiul central al universității sășesci.

Dr. M. Brennerberg.
comes.

„ALBINA” Institut de credit și de economii în Sibiu.

Convocare.

Domnii acționari ai Institutului de credit și de economii „ALBINA” se invită prin aceasta, în vîrteua §. 20 al statutelor societății la

a XI-a adunare generală ordinară

care se va ținé la Sibiu, în **28 Martie 1884** stilul nou înainte de ameați la 10 oare în casa institutului (strada Baier Nr. 1).

Obiectele:

1. Raportul anual al Direcțiunei, bilanțul anului 1883, și raportul comitetului de supraveghiare.
2. Ficsarea dividendelor.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Ficsarea prețului marcelor de prezență.
5. Alegerea a doi membrii în consiliul de direcțiune în sensul §. 36. din statute.
6. Alegerea unui membru în comitetul de supraveghiare.

Domnii acționari, cari în sensul §§. 22, 23 și 24 din statutele societății voesc a participa la adunare în persoană, sau prin plenipotenți, sînt rogați, a-și depune la cassa institutului acțiunile lor și eventual dovețile de plenipotență cel mult până în **25 Martie 1884** stilul nou după ameați la 6 oare.

Sibiu, 11 Februarie 1884.

[665] 1—3

Direcțiunea institutului.

„FURNICA”

cassă de economii în Făgăraș, societate pe acțiuni.

Domnii acționari ai societății „Furnica” cassă de economii în Făgăraș sînt provocați, ca în sensul §. 6. din statute, să binevoiescă a plăti a **patra rată** de **20%** asupra acțiunilor dlor, adică câte **20 fiorini** de acțiune până cel mult în **30 Aprilie a. e.** la cassa societății în Făgăraș, sau la „Albina” institut de credit și de economii în Sibiu, sau la filiala acelu institut în Brașov.

Făgăraș, 31. Ianuarie 1884.

[661] 2—3

Direcțiunea.

BROCKHAUS'

Kleines

Conversations-
Lexikon

in 2 Bänden.

Mit Karten und Abbildungen.

3. Aufl. geb. 15 M.

Weihnachtsgeschenk.

MORBURI
SECRETE

le vindec pe baza experiențelor celor mai noué științifice, chiar și în casurile cele mai desperate, fără de conturbare în ocupațiune. Deasemenea și urmările cele mai rele ale păcatelor secrete din tinerețe (onania), destrucțiunea nervilor și impotența. Discrețiune cât se poate de mare. Ne rogăm pentru raport detaiat despre morb.

[645] 5

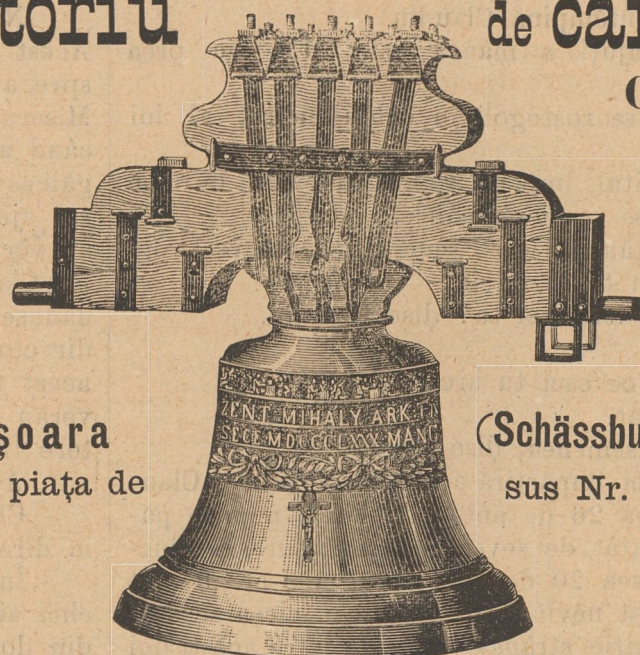
Dr. Bella,

membru la societăți științifice etc.

6, Place de la Nation 6. — PARIS.

Mihaile Manchen,
vărsătoriu de campane
(Clopote)

de construcțiunea cea mai nouă

cu sul sucitor

în Sighișoara
piața de

(Schässburg - Segesvár)
sus Nr. 168

o firmă ce există dela anul 1822 și se bucură de un renume bun, se recomandă tuturor comnelor bisericesci a lifera și repara clopote de toată mărimea și cu prețurile cele mai convenabile. Comandele se efectuează și în depărtare. Clopote mai mici sînt în tot impult gata.

[659] 3—3